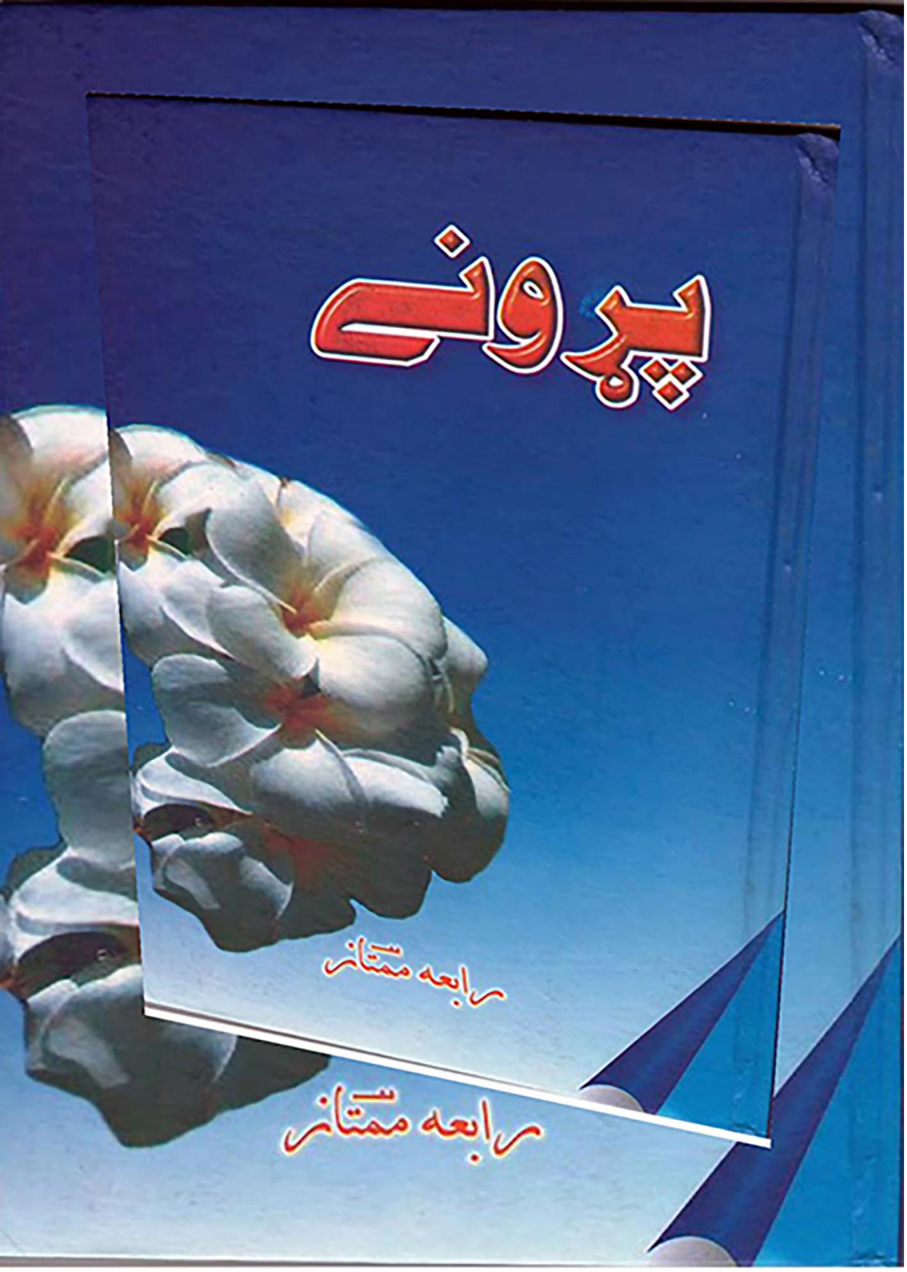

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

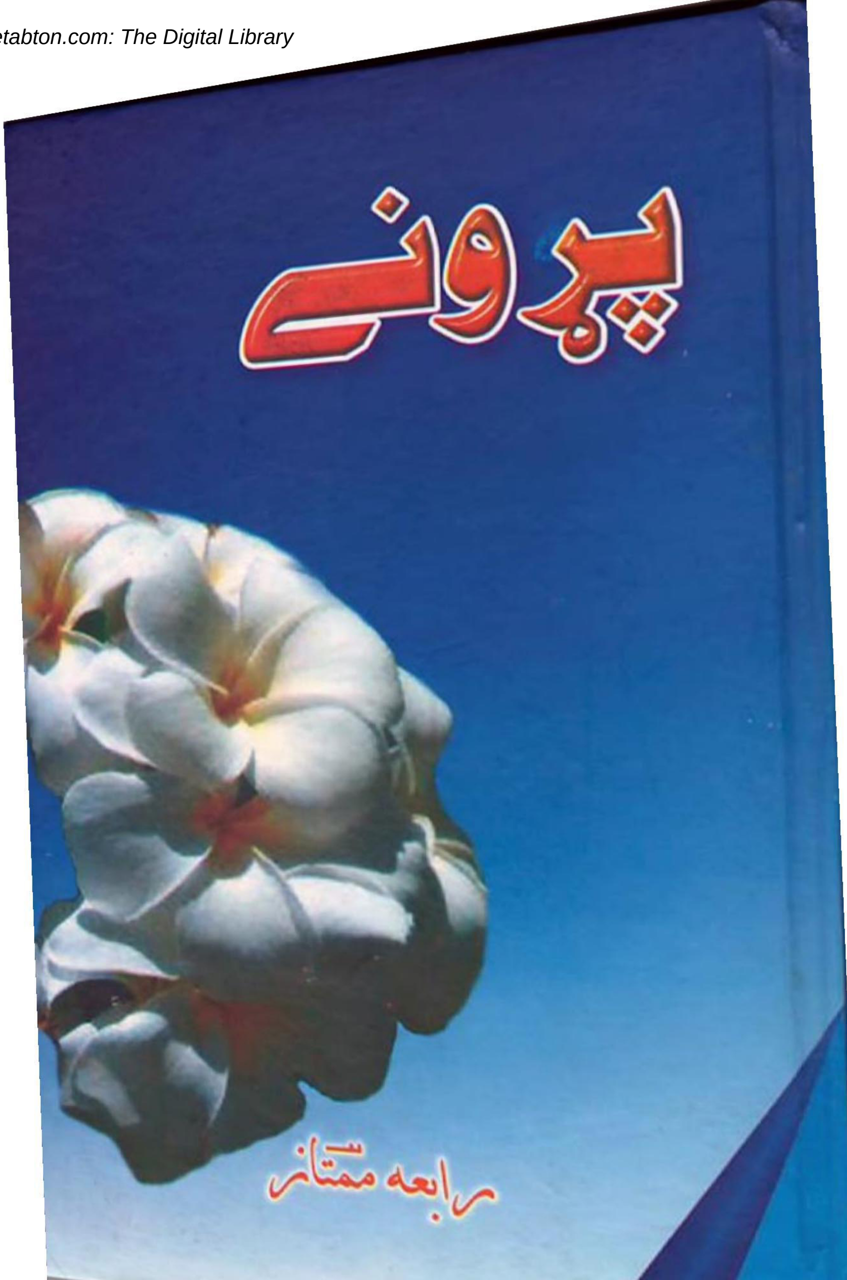

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروہنے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د لیکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ———— پروني
لیکواله ———— رابعه ممتاز
د چاپ کال ———— ۲۰۰۴ء
پریس ———— جدون پریس خیبر بازار پېښور
بیعه ———— ۱۰۰ روپۍ
کاتب ———— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- یونیورسټي بک ایجنسي
خیبر بازار پېښور
۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهین ټاؤن
یونیورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتھکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونے

په جنازه مې سپين پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مينې قاتل کړ ځې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ ړ

کله مې تور کله مې سپين پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټوُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمیر	لیک		مخ
۱	پېرزوونې	عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	ځم د مدینې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لور (نظم)		۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مۀ کوه (غزل)		۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دید نو نه څومره کړي (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د خپل کلي خړ کورونه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړۀ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	مخ چې را نه پټ نۀ کړې خطا نشي (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		۳۳
۱۴	د ستا د راتلو لارې کله چې ډېرې اوږدې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړۀ مې هر وخت ډوبېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغۀ امتیاز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

۱۹	نهٔ به د باران نهٔ د بړلۍ نهٔ د سېلۍ قیصې	۴۵
۲۰	خپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ دکانې نه څو جوړ نهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د درېو تېکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږې د نیک څوا کمے دې نهٔ وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	خپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند چې نکړې کښې ویرېږه مه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې د پر ګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روېده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې رااوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوهـ نهٔ يې (غزل)	۱۱۱
۶۳	د چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	ګيله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائے کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مينې د هرچا نه زهٔ پټومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دا د خبرې نه انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرۍ د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړوني" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړوني" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په طور دا شعرونه یې واخلئ.

ــه چې لوړ دېوال ته خېژي نو ښکارېږي به د لرې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې ښې شي

یا

ــه د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روشي
کله خړې وي که کچه وي دېوالونه څومره نو نه کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جُز دے او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي.
ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خیال ساتلې دے او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د "پېروني" شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي. چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي.
زما په خیال چې د "پېروني" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم.

۱- ــه دا مه وایه چې زه ستا په خبر و نه پوهېږم
په ټنټه ټنټه به دا رازونه څومره نو نه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې ښه دے
زړه مې او ښکو سره مل کړم
څو ته به زړه څه کړم
چې زړه یم پکښې پریشانه

۳ - د ښکلو د شرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسیږې

۴ - ما په ګودر چک منګې بیا کېښو دو
ستا د شملې ول راته ښکاریږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم ددې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې ځنې ځنې نظمونه نې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼم - لکه " لوېتهد " "پښتون" " قسمت "

د ځینو کلي نې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب " پرهوتے " ستاسو په مخکښې دے او دریمه د ځینو دریم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " د ډېر

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدائے دې اوکړي چې دَ رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعري کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي .

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلنی" چاپ کولو نو دا
اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما دَ کتاب سره
دومره مینه اوکړي۔ خو زهٔ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه
کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاه
چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ "پړوني" سره هم دومره
مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلني" سره کړې وه۔
او زهٔ به دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې
پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم۔

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې دَ
خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب
کښې زما زیاته شاعري دَ خوېندو میانو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوېندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعرئ
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - څو ما دې رونړو ته دا دلیل وړاندې کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زیات مقصد له اهمیت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زیات خیال نهٔ وُ ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دلیل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړونې" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خیال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګیله به ورکه شي "پړونے" هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده - په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ګډ کړو - نغرے او جارګے دي - او یا مې لُور، څور، مور او زامن دي - په اکثرو نظمونو کښې ما د غه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائیلي یا کنړلي دي - څو ستائنه په کښې زیاته او غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مینې له اهمیت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښ ګوهر یو نظم دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنیا مینه مینه شي" چې د مینې پېغام هرچا ته اورسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مینې دا پېغام ځائے اونیسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوښندې به د "پړونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه چې د "سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزايي وکړي چې خپل دريم کتاب « ګلونه پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم - انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم له تا
خانه کعبه يې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوږ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم بهٔ تا
د اللهٔ کور یې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیابیا

چې هر چېرې کښېنې ځارېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور یې تاوېږم لهٔ تا

بنا د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور یې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکاري زړه مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

ټومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تږې څم ددې چېنې نه نن
څم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړه حالونه وائیمه
شپه ورځ به بنګیا یمه
زړه مې ډېر خوږیږي چې زه څم پاکې روضې نه نن
څم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرښتو دے
په جنت کښې ته پېدا ئې
ته خوښه د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نېک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریښتیا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څو کیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادېږي
مال او سر دې کړۀ زارېږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور ګل و ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېره وي سته
خو نېل کور اباد وي تهٔ
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څهٔ بامبېړ وي
کهٔ هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې تهٔ ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې دَ انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونهٔ شي
ستا نامه بد نامه نهٔ شي
تهٔ ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره ده دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وار خطا ئې په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې د زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

ټول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دالاختګه اور دے تپوس مهٔ کوه

ته ئې چې بېګا سبا کتو لـه تلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شوې
ورک د کلو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روشي - الوطو نه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تسته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره کړې روشي
که خږ دي که کچه دي د یو الونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تن پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې مزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د ژړه دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چېل ژړه په تسلو او ده کړو
خو په ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندې یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په ژړه کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز ژړکے مې په سلګو اوده شو
خُکه د دزارے ئې لږ کم دے راشه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچپل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه وربږي ، دچپل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

اديره د امان په خوا کېښې ، مونږ به لوبې به کولې
نه په مونږ دچا آواز وه ، نه زمونږ په چا خڅکار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ئې ولاړه
د اجمات دے که حجره ده ، چلن لاره ده که ښاړه

هر یو کور کېښې یه ماما وه ، هر یو کور کېښې یه بېو وه
د اټول کلے بس یو کور وه ، د اټول کلے رور اوخور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس یه سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، دهغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه، پوې به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو، چې به یې کلي کښې خپل نوه
دجرې تپوس به یې اوکړو، بیا به هلته کښې میلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه، چې دے اوږے پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پیان اوکهٔ شملې وي، میلمستیا دې ددهٔ اوشي

کله کله به مې پلار هم، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ، څه پاخهٔ کړئ څهٔ توده کړئ
کوري اوږے پاتې نهٔ شي، زمونږ کلے به یې خوښ نشي

نهٔ کوربه خفه کېدلو، نهٔ میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه، دخلوص نږدې الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ درېږي
دخپل کلي خړ کوروسنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادېږي ، هغه خلق مې یادېږي
هغه خلق چې ته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څه بنګلې شوې خړ کورونه ، د ښو خېښتو برجونه
اوچه لارې ښې شوې ، دهر چا بېلې کوټې شوې

د یو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غم څوک ځان له ژاړي
دهر چا شوه پر کاروته ، دهر چا شو بیل کورونه

نه د ورور خوږ محبت شته ، نه د پلار مور خدمت عزت شته
په نفرت هر چا سته ګوري ، دهر چا نه دوی مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوی ته زړه تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه داڅنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز د اسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نه کیږي
نن مې بیا په زړه وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږ به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

ممتان موږ به چاله څه تسلّي ورکړو
موږ ځیله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
تنداره د زړه کومه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج يې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړهٔ يې زما مينه يې
پام کوه جانيه د بل چا نشې

ستا په وعدو بيا دلته راغلے يم
هسې نه پرون پښانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هېڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلي د پاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

دا ستا د را تلو لارې کله ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پیدې شي

دا څنګه محبت دے قول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا د یار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږې نکړم ، ځانیه خپله دا شه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې څو ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دیوال ته ختړې نو ښکاریږې تې به دلړې
پهٔ دې چیتو دیوالونو د راز خبرې ښې شي

راځه چې د موده وګیلې په خپله کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دې، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خواله نو یارې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وایي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لېږي شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هېو بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بېله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه دیو بل څنګ قربان شو
هلته کښې به مونږ د چل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بشکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

38

ستا د مینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
تهٔ دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوڼې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

40

ذره مې هر وخت ډوبېږي
هیڅ علاج يې نه ښکارېږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې په څه سخته تېرېږي

ناکړدې دې چې را یاد کړم
د باران په شانې ژاړم

د غمونو په ګرداب کښې
مې د ژوند کښتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئني ــــ (ممتاز)

اے د لوړ همّت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته یې کلی په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربوردے
ته د هر چا پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ د کومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرښته يې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز لهٔ هرې خوا دے

زهٔ غازي ، شعیب ته ګورم
خوشحالي نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کرنل شو
نعمتونه د الله دي

غازي ، شعیب ، ضیاء د زامنو نومونه دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راته هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکړیه

خوېندو رونړو او بچو ته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نهٔ کړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته پګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې د قیصې

ما سره خو شپه ورځې دا غم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنايۍ قیصې

یو ځلې به مونږ کړو هغه تېرو وختو ته بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسو مه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړي ممتاز ته څو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټُولو پهٔ لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار اونهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

د تندي د کرښو ځان له
یو جوړ شوے کتاب هم وي

د خدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونه کړې

د غریب عاجز ناداره
په تندي کښې محراب هم وي

توکّل په الله اوکړه
دا روان شه د زړه سره

په دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

> هغه پېغله چې ډېره موده دیو په نامه ناسته وه - او بیا
> بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زه لکه ګوډی د اول بدل شومه

اوسوزه قسمت دلونمو اوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه پښه لوګي پښه لمبه شومه
زه چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدای لا کښې دي
ستړې د دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زړه لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زه د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زه واده خو په کوم چل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ماوې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانده شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خوچې دوه وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مورشته
نه مې رورشته نه مې خورشته

خوېندې روڼه مې جدا دي
هغوئ ټول د بلبل چا دي

تصوّر کښې مې ګرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رښنا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دعا کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ټاله به لالیه په یمو درشم
ټاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښتورې ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ماته ښخوانځه خبرې مه یادو
زه به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پروني کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پردو درشم

ټاسره ممتاز چې وعده کړې ده
ټاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

54

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څخهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډېږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رڼا راشه
ښکلو تورو شپو کښې دیدن کېږي نه

ما پهٔ کودره ک منګے بیا کښېنودو
ستا د شملې وَل راته ښکارېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ویمه چې رېبار دې حصارېږي نه

زه به دا ګیله در ته بل وخت اوکړم
خدائیګو په کېلو څوک خوشحالیږي نه

ماسم د مابنامه اوربل خور کړلو
راشه په تیاره کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے در رحم او کله نه در رحم
ښه شوه چې ممتاز لېونے کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

په لاره چې ټوله ډېرېږي کنه
په شغله یواځې ده وېرېږي کنه

حیا نه دې کې سترګې سنه او چتې
مزګې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان یې پټ کړه دو رو
د رونو خور ده بدنامېږي کنه

په سپینو لېچو یې بنګړي مزه کړه
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پروني یې تاو کړو له ځان نه ممتان
کلی ده پانو کېښي پټېږي کنه

***

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د کيسو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته او وایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د روزګار د ځان په دې باندې لړ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

او وایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړهٔ کښې دي
بیا د پښوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خېل دے په نښته باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خېرو خبرې مکوه

زهٔ د ممتاز مخکښې په شپېو شپېو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو تور دے
دا زما د ابسه زوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا ئې د مور کور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئې شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم ترې زړه خفه شو دګيلې نه پس ګيله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غېږ کښې لوئ شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کاڼي نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندیې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وائې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تړمې اوښکې مې له سترګو ځي
ما به پهٔ دې پوهٔ کړې ستا پهٔ مینه کښې خواورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظ نه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ټکو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خو بستر نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتې به دوی پرقیږي
جانز ثومړ بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تاسره وي
ژوند مې تاسره تړلې ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې اېښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په زما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز د ومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانه په واړه قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زۀ دادۀ وم
که به کور که به بهر وه څومره ښه وه

ما په لپو به منګلې راډکولو
دې چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به يې نيولې وه په مينه
څومره ښکلې مازيګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه و وم ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په تخته کړې
ایږدم به ځاپه اوربل کېنې یا جوړوم به ترینه هار

ستا مینې ممتاز خپل ژوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا دَ زړګي سره
په ما خدایګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نه شي
ستا اقرار دروغ ښکاریږي

د ممتاز به څومره زوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس اوس خپل وطن ته راشه
زړه مې تا پسې شوکیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅۀ به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې ذرۀ دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سرۀ ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مۀ پرېږده یواځې اندېښنې رانه چاپېر شي
هرڅو که خالق درېر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پېرونې بدنام مۀ شه
که ځوانه که زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دړه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مينه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
د چمن مې ابياري کړه

ګل زما نصيب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژړا او په يو بل پسې بيا روستو توبه څه
په ژوند به ټول يو ځاے شو ديدنونه به ښه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځاے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وې زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښه کړو

د استاد زړه خبر چې زما د پاره مرګ وه
زما پوهے ګيله ده نو رنجګونه به په نه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائے شو دیو یل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام دپاره دښمګرې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تر بیسونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه ښه مثل وه
روبه په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښېښتې ښغلې د حیا یوه نموښه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې کرخېږې لکه حوره چې ئې
چې سر دې پټ وي د رورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خوستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر ئې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچوه لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خو ښکته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ماته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوسم
ته چې راپه یاد شې تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیڅ بیا رانشي
تا پسې مې ستان ډېر په سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانـــوئ
پهٔ دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه مالهٔ ناګهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

~~~ *** ~~~
~~~

زما د زړه په آئینه کښې ستهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ستهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تیروم
زما د زړه هرې حصّه کښې ستهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې ستهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړه پړدو کښې پټ ئې
چې رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي ځنې خلق
ډېر په کبر په غرور دي ځنې خلق

چې په وینو د انسان هم نه مړېږي
په دنیا کښې ځناور دي ځنې خلق

چې دنیا څوک د عقبٰی د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ځنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هر چانه بهتر دي ځنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې بخلا کړه
چې له تانه مرور دي ځنې خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ ځکه میګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پیچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړهٔ کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه يې اشنا زهٔ پهٔ خلق څهٔ کوم
سترګې مې ړندې شه زهٔ بهٔ دغو سترګو څهٔ کوم

ټوله شپه پهٔ طمعه يم سحر کېږي سترګې پټې کړم
راشي راله خوب کېږي زهٔ بهٔ دغه راتلو څهٔ کوم

زړهٔ نه زړهٔ ته لار وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا پهٔ لار کېږي پرېښوم زهٔ د زړهٔ پهٔ لارو څهٔ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما د سترګو توره
اے زما د زړه ټکوره

چې ته نه وې پېدا شوې
په نامه وې تش یاد شوې

زه به ستا وُم په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې چې ور لیدله

تصور کښې مې لوی وے
په څنګل به مې ګرځولې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوښېدمه
په هر ځوئې دې رسېدمه

ستا زما تر مینځه ګُله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نهٔ شې
چرته اوږے پاتې نهٔ شې
هسې نهٔ وې خوب درغلے
چرته کټ نه يې لوېدلے

ځو چې لوۓ شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کوم او تره
هسې نه بهرته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته اوس ښه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سپينه ږيره زوړ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زويه خداے دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي ښځې پوے شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړې
شپه او ورځ بيا داسې وائې

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يو اځې زه يم

خو مور اوس دنيا نه لاړه
رابه نه شي بيا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړې
په تېر وخت به ارمان څه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنيږي

زۀ د ځان نه خبر نۀ يم
ستړي مې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يئو ترخې خبرې
زور مې دومره زړۀ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سر نه
چې پۀ زمکه راغورزيږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نۀ شو

زما ساده جانان چې
پۀ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شېبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لاړ په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

مُمتاز په هر چا ډېر اِتبار کولو
ځکه خو هر خوا نه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرځې ته په مزکه خو آسمان يې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصيحت ما ته مدام کوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ لیمو باندې راداوړی
پهٔ ننګو اوښکې خوړې شي

پهٔ ګرېوان باران باران شي
پهٔ خولـه کښې مې راتوې شي

د زړهٔ پهٔ غم ښادېږه کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکینې اوښکې ګوره
ته مې ترې راته ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړۀ غم پټ دے ساتلے
دوی به څۀ تودې تودې شي

زۀ خو هر چا ته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړۀ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړۀ په رنځ اخته شوم
نو زۀ پوئ شوم چې څۀ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړه سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، توری خاورې وا ړوه
راشه زما خوا له، دې پښتنې سره به ګورو

زما رو ستا ترمینځه، د رقیب هیڅ وڅه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بیلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګروون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زاري نهٔ مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته کړې جونې وايه په کوم خيال يې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشال يې ته

ته چې شوې پيدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره يې، ناسته په دېوال يې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هرځای ستا په طمع دي
ځان نه خبر نه يې چې راګېره په کوم جال يې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور يې ته
ته د سپوږمۍ همه خور يې او پوره په خپل جمال يې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې دنيا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال يې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوښو د بابا د سرشمله یې ته
چرې سپکه مه شې په رښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردې کور یې مور دې هر وختې پرېشانه وي
ته که په ګودر یې یا ولاړه په دېوال یې ته

څهٔ اوکړمه لورې دا د خدائے او رســـــول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه في الحال یې ته

ته به شې واده زهٔ به دې کور کښې سودائي شمه
ګرځم به ټول کور کښې چې به لورې په څهٔ حال یې ته

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه وم پرېشانه یو زړګې ده په درزار

ځان سره نکیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هېڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به سېتېرېدله

زړګے مې په درزا شو څه کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوپشو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک دیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې ته بې ځانه غوندې ؤمه
زړه ئې بې لوظه باندې حېرانه غوندې ؤمه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه ښا قرار
حېرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقېدل
وړې وړې دېوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نژدې نژدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کړچاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو څې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اې سپوږمۍ زما آشنا نه څه خبر یې
اې ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څه خبر یې

سره شوه په خندا او راته شوه دا سې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما نه

زه هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زه هم یو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم دا دي زړه باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غوړونه نیولي دي
ما هم انتظار کښې د پرعمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې ښې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختي سختي هم لا ډېرې کړې دي

ما د چا د پاره مسپېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترینه تښتېدلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترینه تښتېدلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اینې ماته ګورې دادې بیا ورله راغلې یم

نوبت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې دې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا توره غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نزیر غونډې چېپه دهوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې راباندې راغله

اوزهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره وُمه ستړې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لوستومانه غونډې وُمه
دے خپل سوې قسمت ته زهٔ حېرانه غونډې وُمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا يمه شمکوره

ستا په ليدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړځې زما سنه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ د رنه خفه شوم

ما ته د زړهٔ په لار نږدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غم غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړيږي
بې تا، نه قلاريږي لاليه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اوّلي په زړه غشي

دا بې لتا مې جانانه زړه کله صبريږي
بې تانه قراريږي لاليه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره ګرانه
دنيا په ما باندې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غونډې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتــــلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړي بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیریږي
بس یو پېټے دے کمیږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ماشوروړه ده چې تاویږي
بس یو پېټے دے کمیږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیروي پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کېږي
بس يو ښځې دے کمېږي

په چا ښهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څهٔ الله پوهېږي
بس يو ښځې دے کمېږي

ممتاز دغه بس يو کار که .
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے په دغه خوشحالېږي
بس يو ښځې دے کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

دخپل زوئ کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) د اړه کیږنه

اے د شاهین بچیه ، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه ، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده ، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده ، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده ، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه ، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه ، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه ، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تیز يې
اے د تیزۍ نه ډکه ته د تیزۍ نه تیز يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اې په دښتیا ښکاري ، زه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اې د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څه له يې
د اغلې پیلي غونډې ، داسې ناراست څه له يې

ځان دې غونډ کړې ولې ، دا ته مدهوش ولې يې
زما تور دزنه زویه ، داسې خاموش ولې يې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوې یې کني
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوې یې کني

اوس خو د ښنو کښې هغه ، زړه تسمه نښته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نښته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلے شې تهٔ ، بره ختلے شې تهٔ
پاس د هوا لهٔ پړدو ، لرې بر وتلے شې تهٔ

اوس تهٔ آزادې شړه ، اوس تهٔ خندا کولے شې
پاس د فضا پهٔ سینه ، تهٔ مشغولا کولے شې

چې څهٔ دې زړهٔ غواړي ، هر څهٔ آزاد کولے شې
خوکهٔ خپل ځان باندې ، څهٔ اعتماد کولے شې

پاسه یقین اوکړه ته ، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه ، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکارې ، لاندې ټټکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه ، پاسې تیکو ته ګورې

تهٔ څهٔ تپوس خونهٔ یې ، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره ، ډېر لوئ توهین دے ګورې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا را یاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَ خدائے د کورنه ځان لوګے کړه ته
تا وُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانه شي
خلاصه به د غم ډېره فریاده شي

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن په زړهٔ کښې دے
ته ممتّان جوړ اوس ویخم لهٔ خوابه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور یمه
د که د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دښمن دپاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګی لوګی له پښتون دور یمه

دا زما پښتون رونې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې دغیرت غرته دے تول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره بره رسېدلے دے
دا چې په عزت بانډې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا تر کله دوستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا مېچ ږي خو ېږېږي نه
دے د همت توره ده په یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو مټو لوی طاقت کښې
دے د نور پروني د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردی د مور عزت د خپلې مور عزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وی نو محفل به د حجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګو وي دے
د حق سره منکر ے هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کارونه یې ښهٔ دي خو یو دا یې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کېږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون دوکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په هر ځای د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک که دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ ستر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم دهر چا پهٔ ځان بار کړه

خدائے پهٔ دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نېکئ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توخه د عقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکاریږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

اوس څو به خبرې هرځاے کيږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو يو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تر ډېره کړه

زهٔ درسره مينه په اخلاص کوَم
تا مينه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئيل په مرګ به جدا کيږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاسته سپینه سپوږمۍ ده

دا ټن زما د پاره پرون نه ډیر بهشت دے
لالے مې خواکښې ناست دے نرۍ نخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هرچانه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

دګُل خوشبوۍ چې ورشي بوره له په چمن کښې
تاوېږي دګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي خوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غموته ورکشو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده تهٔ پوې نهٔ ئې
دا قصه بېګا صبا ده تهٔ پوې نهٔ ئې

مال دولت خو د لاس خیرې دې ځان پوې کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده تهٔ پوې نهٔ ئې

محبت خو څوک په زور کولې نهٔ شي
دا خبره د رضا ده تهٔ پوې نهٔ ئې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
تهٔ په هر ځاې کښې ګلیا یې تهٔ پوې نهٔ ئې

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه تهٔ پخپله
ممتاز ولې لاپروا ئې تهٔ پوې نهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سیل دَ ګلو کړمه

دَ بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته وردرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل تهو پوسته

څو یو کس دَ ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخچې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړه شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه د کي

کله پیا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستئ دا سې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه دا سې غبږ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څه رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړه وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه یوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زموږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تورسرې چې دچا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کیله څو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ څومره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکارې
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا څو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېرومه

هر څو کهٔ زړهٔ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې تا خفه کیږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذارا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روس څه رووا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهیږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپیره ځان نه ګورم
په تیرو کښې شومه کړه

په کومه ډډه اوځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

دړوست ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اوده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به د غه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پس پښې یا غیچه به زهٔ
په صبر تازه کومه

د هرڅهٔ تهٔ مالک ئې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس ته مې دَ زړهٔ سر يې نور په چا نهٔ کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
اېږدم به يې په اوربل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

”زوې مور ته“

ستا د خوږې غولۍ نه ځار شم مورې
ستا دُعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څهٔ خوارولوئے کړے یم څهٔ ویلے نشم
د ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پیدا شوم نو په هیڅ نهٔ پوهیدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړیدمه مورې

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زهٔ

تهٔ به وې ویښه ولې زهٔ دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زهٔ ورو ورو ټپولم مورې

په زور قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زه ښه پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوځې شوم زلمې شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

ما نه به داسې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلې نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتللې نه شي

زه د مستاز په پاکې غېږې دا سوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائې کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اړوم او کومه پکښې پرېږدم

په هر یو یوې پاڼه کښې جدا د غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اړوایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ یم چې به دا قصه هم کښېږي
زهٔ لا تر مه لاهو شومه اوس څهٔ به را وچښېږم

زما قسمت دې خدایه په تیاره کښې دے لیکلے
زهٔ خو رسه تینه کونه نو زهٔ څرته قدم کښېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډک یې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل یې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې دَ هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لالیه مهربانه تهٔ جدا مهٔ شې له مانه
دا ستا د راتلو لار به په بڼو زهٔ جارو کومه

تن را شه دَ زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه در ته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده یوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا نو زه ژوندون هم وپه ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وائې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر منځه د نفرت لاړې توکلي
د هر څه به صفا شي نو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هیڅ په چل ځې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا دکړي
نو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوهه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارۍ شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنيا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تياره لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته خدائ رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدائ رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه تهٔ نا راضه مهٔ شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library